

næst har jeg foreslaaet, at der til § 11 føjes et nyt Punktum saalydende: „Indtil Lovens Ikrafttræden forbliver Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr af 19. April 1907 gældende“. Grunden dertil er, at der i § 11 staar, at Loven træder i Kraft tre Maaneder efter dens Indrykkelse i Lovtidende, og da dette ikke kan ske saa betids, at den kan træde i Kraft, inden den nugældende Lovs Gyldighed udløber, har jeg foreslaaet denne Tilføjelse. Jeg tillader mig at anbefale disse Ændringsforslag.

Ordføreren (C. Sørensen): Som nævnt af den højtærede Justitsminister er der til nærværende Lovforslags tredie Behandling stillet 3 Ændringsforslag, der alle ere tiltraadte af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem. De to første Ændringsforslag ere som ogsaa nævnt af den højtærede Justitsminister foranledigede ved den Bestemmelse om en Appeldomstol, som er indført i Lovforslaget, og det sidste Ændringsforslag gaar ud paa, at Loven af 19. April 1907 bliver ved at gælde, indtil det Lovforslag, vi her behandle, træder i Kraft. Jeg anbefaler disse Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Forinden Lovforslaget nu forlader Folketinget, ønsker jeg at pege paa, hvilke Forandringer det medfører i den nugældende Lov. Der sker den Forandring, at vi indføre en Appeldomstol, at Parterne faa Pligt til at komme til Stede ved det første Møde, altsaa til Forligsprøven; endvidere indføres der en Bestemmelse om, at Vederlaget for en Sags Behandling ved Voldgiftsretten ikke kan overstige 55 Kr., en Bestemmelse om, at Parterne, hvor Sagens Genstand drejer sig om et Beløb af mindst 800 Kr., have Ret til at forlange Sagen prøvet ved Appeldomstolen, og at Tilladelse til Appel skal gives, naar Andragende herom indsendes, og Overøvrigheden skønner, at der i den samme Sag er afsagt modstridende Kendelser, og endelig, at enhver Sag kan faas prøvet ved Appeldomstolen, naar derom indsendes Andragende, og Overøvrigheden skønner, at Sagen bør undergives Prøvelse ved Appeldomstolen. Jeg tror, det maa indrømmes fra alle Sider, at det er Forbedringer af Loven. Jeg anbefaler, som sagt, de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget og vil slutte med at udtale Haabet om, at denne Sag, naar den kommer op i det andet Ting, maa blive modtaget med Velvillie, og at det maa lykkes at gennemføre den i indeværende Samling.

Jeg har nemlig det bestemte Indtryk, at det store Flertal af Befolkningen sætter Pris paa at faa Loven bibeholdt.

Mads Larsen: I Henhold til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets anden Behandling, føler jeg mig fremdeles ikke helt tilfredsstillet ved den Affattelse, Lovforslaget har faaet. Men jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt, da der ikke er nogen Udsigt til at faa foretaget Rettelser her i dette Ting, opholde mig ved mere end en enkelt Bestemmelse. Det er den Affattelse, § 7 har faaet, og som ikke synes mig helt fyldestgørende. For det første er jeg ikke tilfreds med den Bestemmelse, der findes i § 7, 1ste Punktum, hvorefter Sager til en Værdi af mindst 800 Kr. uden videre kunne appelleres. Jeg indser ikke Berettigelsen af at gøre denne Forskel mellem Sager til den Værdi og Sager til en lavere Værdi; thi det er ikke nogen egentlig Maalestok for det, som burde være det afgørende.

Dernæst er der en anden Bestemmelse, som synes mig endnu mere uheldig; det er Bestemmelsen i § 7, 2det Punktum, hvor det hedder: „I øvrigt ere de upaa-ankelige; dog skal Overøvrigheden under særlige Omstændigheder kunne tillade, at en efter denne Lovs Ikrafttræden paa kendt Tvistighed indbringes til fornyet Foretagelse for en staaende Voldgiftsdomstol, der i dette Øjemed oprettes i hver Overøvrigheds-kreds“. Og saa hedder det videre: „Saadan Tilladelse skal gives, saafremt Overøvrigheden skønner, at der i Anledning af Handler om det samme Husdyr er afsagt modstridende Kendelser“. Nu forekommer det mig efter de Erfaringer, som ere vundne under den nuværende Lov, at være en selvsagt Ting, at Paragraffen, for at vi kunne betrygge Befolkningen i Retning af, at det bliver virkelig retfærdige Afgørelser, der blive trufne, maa affattes paa en saadan Maade, at en hvilken som helst Sag kan indbringes for Overøvrigheden til dens Erklæring og Undersøgelse af, om der burde gives Tilladelse til, at Sagen indbringes for Appeldomstolen, og i saa Henseende er jeg ikke saa ganske lidt betænkelig ved Udtrykket: „under særlige Omstændigheder“. Jeg vilde have sat stor Pris paa, om disse 3 Ord „under særlige Omstændigheder“ vare blevne slettede. Hvis jeg forstod den ærede Ordfører (C. Sørensen) ret, har han ogsaa den Opfattelse, at enhver, der føler sig utilfreds med den Afgørelse, som træffes af disse Voldgiftsretter, har Ret til at for-